

142. Møde.

Onsdag den 19. April Kl. 1.

Anden Næstformand (Parkov): Ifølge § 11 i den fra 1. Januar 1933 ophævede Lov Nr. 63 af 1. April 1911 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen indberetter Justitsministeren i Skrivelse af 18. ds., at Bestemmelse om Anvendelse af legemlig Revselse som Disciplinærstraf kun var optaget i Reglementet for fire af Landets Tvangsarbejdsanstalter, og at legemlig Revselse ifølge de fra vedkommende Myndigheder indkomne Beretninger ikke har været anvendt i nogen af disse fire Anstalter i Tiden fra 1. April 1932 til den 31. December 1932.

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg C.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1932 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5139).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 91 Stemmer.

Anden Næstformand (Parkov): Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Ministeren for offentlige Arbejder Meddelelse herom.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3881, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1885).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bomholt): Udvalget har nærmere drøftet de Problemer, der blev fremdraget ved Sagens første Behandling, men er enig om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Som det vil huskes, nævnte det ærede Medlem Hr. Vagn Bro Problemet vedrørende de stenografiske Systemer, idet han mente, at disse ikke for Øjeblikket er under tilstrækkelig stærk Beskyttelse. Udvalget er enig om at henstille til den højtærede Undervisningsminister, at dette Spørgsmaal tages op til nærmere Undersøgelse.

Endvidere har Udvalget drøftet Spørgsmaalet om Optrækning af en Afgift, naar de 50 Aar efter en Forfatters Død er gaaet. Man tænker sig, at Værkerne da overgaar til Offentligheden, og at der opkræves en mindre Afgift for den fortsatte Optrykning af Værkerne, og de Pengemidler, som paa den Maade indkommer, skulde da danne en Fond, der kunde anvendes til Fordel for Aandslivet, bl. a. til Understøttelse af Forfattere og Kunstnere. Jeg gør opmærksom paa, at dette Problem ogsaa har været rejst andetsteds, og navnlig i Norge med betydelig Kraft. Efter Henstilling fra den norske Forfatterforening har Kirke departementet i Norge nedsat en Komité til Forberedelse af Planen om en Fond til Aandslivets Fremme; Komiteens Medlemmer er Professor Ragnar Knoph, der er Formand, Forlagsboghandler W. Nygaard og Forfatteren Oskar Braaten, og som Komiteens Sekretær er udnævnt Håkon Balstad. I sidste Nummer af „Nordisk Forfatter-Tidende“ skriver Charles Kent om dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at hans Udtalelser sikkert kan tages som Udtryk ikke blot for norske Forfatteres Synspunkter, men for nordiske Forfatteres Synspunkter. Han skriver saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse —:

„Den norske plan om et fond eller en stiftelse til litteraturens fremme går, kortest sagt, ut på, at litteraturen skal være sin egen mæcen. De verker som er falt i det fri efter utløpet av ophavsrettens beskyttelsesfrist, skal hjelpe de skribenter som nu lever, og hvis arbeide tross dets litterære verdi, ikke gir noget eller kun ringe pekuniært utbytte. Den institusjon som skal formidle denne støtte, skal få sitt eget styre, som er uavhengig